

pyydän asettakaa minulle porttikielto tunteiden maailmaan suorittakaa lobotomia limbiseen järjestelmääni iskekää jo rintani läpi se teroitettu seiväs jos tuntisitte elämäni tuskan ja sieluni riivaajat armahtaisitte yritän imeä elämän mustaa verta sumuisten metsien kätköissä yö yön jälkeen ulvon yhdessä nälkäisten susien kanssa puolikuun kelmeudessa herätäkseni vain heikompana joka ikinen päivä siis muuratkaa sieluni tiiliseinään täyttäkää sydämeni sementillä olen väsynyt tilkitsemään sisimpäni ovia ja ikkunoita arvokkuuteni riekaleilla alan loppua pikkuhiljaa kertokaa minulle milloin saan alkaa